

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 560/2016-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. novembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka o sťažnosti [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou Mgr. Marcelou Grancovou, Kováčska 229/28, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 406/1998 (pôvodne vedenom pod sp. zn. Nc 3304/97 a 1 Rob 1009/97) takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČIA] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 406/1998 (pôvodne vedenom pod sp. zn. Nc 3304/97 a 1 Rob 1009/97) p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 406/1998 konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 5 600 € (slovom päťtisícšesťsto eur), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 303,16 eur (slovom tristotri eur a šesťnásť centov) na účet jeho právnej zástupkyne advokátky Mgr. Marcely Grancovej, Kováčska 229/28, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 560/2016-9 zo 14. septembra 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 406/1998 (pôvodne vedenom pod sp. zn. Nc 3304/97 a 1 Rob 1009/97) (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v právnom postavení žalovaného v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 32 Cb 406/1998 je účastníkom konania o zaplatenie sumy 32 330,97 eur s príslušenstvom, ktoré začalo 6. marca 1997 a dosiaľ nie je právoplatne skončené.

3. S poukazom na opis priebehu napadnutého konania (trvajúceho viac ako 19 rokov, pozn.) a jednotlivých úkonov tak zo strany okresného súdu, ako i zo strany samotných účastníkov konania sťažovateľ konštatuje viacnásobnú dlhodobú nečinnosť okresného súdu, ktorý podľa jeho názoru v napadnutom konaní nevykonával žiadnu aktivitu smerujúcu k skončeniu predmetnej veci, teda svojím postup nesmeroval k odstráneniu jeho právnej neistoty.

4. Sťažovateľ na základe uvedeného ústavnému súdu navrhuje, aby o jeho sťažnosti rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že jeho základné právo zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 32 Cb 406/1998 (pôvodne vedenom pod sp. zn. Nc 3304/97 a 1 Rob 1009/97) porušené bolo, okresnému súdu prikáže v predmetnej veci konať bez zbytočných prietahov a *súčasne mu prizná finančné zadostučinenie v sume 15 000 €, ako aj úhradu trov konania.*

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci podaním sp. zn. 1 SprV/645/2016 zo 14. októbra 2016 písomne vyjadril predseda okresného súdu, ktorý okrem súhlasu s upustením od ústneho pojednávania vo veci uviedol:

„V súlade s ustanovením § 31 ods. 2 zákona... č. 38/1993 Z. z..., po oboznámení s predloženou sťažnosťou a so spisom, v ktorom sú namietané prietahy v konaní, kde sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení žalovaného, Vám predkladám prehľad procesných úkonov vykonaných tunajším súdom v predmetnej veci:

- dňa 6.3.1998 doručená súdu žaloba o zaplatenie 973 999,91,- Sk s prísl., konanie vedené pod sp. zn. 1 Rob 1009/1997, sťažovateľ vystupuje v procesnej pozícii žalovaného,*
- dňa 22.5.1997 žalobca vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku,*
- dňa 3.7.1997 zaplatený súdny poplatok za predmetnú žalobu,*
- dňa 10.7.1997 vydaný platobný rozkaz,*

- *dňa 14.10.1997 podaný odpor proti platobnému rozkazu zo strany žalovaného v 1. rade,*
- *dňa 15.10.1997 žalovaný vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor,*
- *dňa 9.2.1998 zaplatený súdny poplatok za podaný odpor,*
- *dňa 9.4.1998 návrh žalobcu na pripustenie zmeny žaloby,*
- *dňa 17.11.1998 návrh žalobcu na pripustenie ďalších účastníkov do konania,*
- *dňa 11.10.1999 vec prevedená do registra Cb, konanie vedené pod sp. zn. 32 Cb 406/1998,*
- *uznesením zo dňa 17.1.2000 pripustenie vstupu do konania na strane žalovaného, žalovaným v 2. a 3. rade,*
- *dňa 15.8.2000 nariadené pojednávania na 2.10.2000,*
- *pojednávanie dňa 2.10.2000, pripustená zmena žaloby, po vykonaní dokazovania pojednávanie odročené na 15.1.2001 za účelom doplnenia dokazovania,*
- *dňa 8.12.2000 súdu doručené podanie zo strany žalobcu,*
- *dňa 15.6.2001 žalobca oznámil zmenu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky,*
- *uznesením zo dňa 14.10.2008 pripustená zmena na strane žalobcu,*
- *dňa 15.12.2008 doručené súdu podanie žalobcu, ktorým vzal žalobu voči žalovaným v 2. a 3. rade späť,*
- *dňa 11.3.2010 nariadený termín pojednávania na 27.4.2010,*
- *pojednávanie 27.4.2010 odročené za účelom odstránenia rozporov spolu s návrhom na vypočutie svedka,*
- *dňa 10.8.2010 výzva na vyjadrenie k špecifikácii pohľadávky žalobcu,*
- *dňa 29.11.2010 doručené súdu podanie žalovaného v 1. rade,*
- *z dôvodu dlhodobej zákonnej neprítomnosti bola vec dňa 18.12.2012 prevedená do súdneho oddelenia iného sudcu v súlade s rozvrhom práce opatrením predsedu súdu č. 12/2011,*
- *dňa 27.12.2012 vec prevedená späť do súdneho registra pôvodného zákonného sudcu v súlade s rozvrhom práce opatrením predsedu súdu č. 13/2012,*
- *dňa 15.8.2013 súdu doručený výpis zo živnostenského registra na žalovaného v 1. rade,*

- z dôvodu dlhodobej zákonnej neprítomnosti vec dňa 19.12.2013 prevedená do súdneho oddelenia iného sudcu v súlade s rozvrhom práce opatrením predsedu súdu č. 20/2013,

- dňa 2.1.2014 vec prevedená späť do súdneho registra pôvodného zákonného sudcu v súlade s rozvrhom práce opatrením predsedu súdu č. 1/2014,

- z dôvodu dlhodobej zákonnej neprítomnosti vec dňa 3.3.2014 prevedená do súdneho oddelenia iného sudcu v súlade s rozvrhom práce opatrením predsedu súdu č. 5/2014,

- dňa 30.9.2014 žalovaný v 1. rade vyzvaný, či súhlasí so zastavením konania voči žalovaným v 2. a 3. rade,

- výzva zo dňa 17.12.2014 a lustrácia na Sociálnej poisťovni zisťovaný pobyt žalovaného v 1. rade z dôvodu nedoručenia výzvy súdu,

- dňa 5.1.2015 opakované zisťovanie pobytu,

- dňa 3.2.2016 vydané uznesenie o zastavení konania voči žalovaným v 2. a 3. rade,

- dňa 6.7.2016 nariadený termín pojednávania na 22.11.2016 a

- vec nie je právoplatne skončená.

S poukazom na vyššie uvedené chronológiu vykonaných úkonov možno konštatovať, že vo veci došlo k obdobiam nečinnosti, posúdenie dôvodnosti ponechávam na zvážení ústavného súdu.

Vo veci nebola podaná sťažovateľom sťažnosť na prieťahy v konaní podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. “

6. K vyjadreniu okresného súdu zaujal stanovisko sťažovateľ listom z 21. novembra 2016 doručeným ústavnému súdu 22. novembra 2016, v ktorom s poukazom na judikatúru ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva okrem súhlasu s upustením od ústneho prerokovania ústavným súdom posudzovanej veci uviedol:

„Odporca predložil v konaní pred ústavným súdom výpis jednotlivých úkonov vykonaných v konaní, avšak neuvádza, že by som sa ja nebol zúčastnil pojednávania. V ostatnom období súd dvakrát zisťoval môj pobyt (jedenkrát v decembri 2014 a jedenkrát v januári 2015), avšak zdôrazňujem, že konanie prebieha 19 rokov a 8 mesiacov a počas 17 rokov konania som sa zúčastňoval konania a navrhoval vykonanie dôkazov v súvislosti

s moju obranou v konaní. Pred 8 mesiacmi som sa na súd osobne ustanovil, oznámil kontaktnú emailovú adresu.

Počas 19 rokov a 8 mesiacov súd boli v konaní vykonané dve pojednávania, inak úkony súdu nie mojím zavinením nesmerovali k právoplatnému skončeniu konania.

Zároveň si dovoľujem uviesť, že úkony súdu mali smerovať k právoplatnému skončeniu konania aj v prípade akejkol'vek nečinnosti účastníkov konania. Ani skutočnosť, že v decembri v roku 2014 a v januári v roku 2015 odporca zisťoval môj pobyt neospravedlňuje a nezdôvodňuje celkovú dĺžku konania, ktorá je 19 rokov a 8 mesiacov. Podotýkam, že odporca vo vyjadrení uvádza, že konanie začalo 06.03.1998, zrejme ide len o nedopatrenie a chybu v písaní, keďže konanie začalo 06.03.1997.

Odporca ďalej vo vyjadrení uvádza, že vo veci nebola som nepodal sťažnosť na prieťahy v konaní podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch...

Účelom, cieľom a podstatou predmetného práva je odstránenie právnej neistoty účastníkov konania. Toto právo môže byť porušené nečinnosťou všeobecného súdu alebo jeho nesústredenou a neefektívnou činnosťou.

Štát nesie zodpovednosť nielen za organizovanie súdneho systému, ale aj za organizáciu práce sudcu. Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je formulované ako bezpodmienečné, resp. bezvýnimčné.“

7. Ústavný súd následne so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde vo veci sťažnosti sťažovateľa upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. Z uvedeného dôvodu senát predmetnú sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe podanej ústavnej sťažnosti, písomne podaného stanoviska okresného súdu a sťažovateľa, chronológie procesných úkonov okresného súdu a na základe predloženého súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 32 Cb 406/1998.

II.

8. Po vykonaní kontroly ústavnému súdu zaslanej chronológie procesných úkonov okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 406/1998 na základe obsahu okresným súdom predloženého – na vec sa vzťahujúceho – súdneho spisu (predloženého ústavnému súdu na nahliadnutie 19. októbra 2016, pozn.) považoval ústavný súd skutočnosti uvedené v chronológii za preukázané.

III.

9. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

11. Ústavný súd si pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské

práva vo vzťahu k právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, t. j. v obsahu týchto práv podľa názoru ústavného súdu nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 28/01).

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

13. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala predtým z niektorých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, a to § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1, ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

14. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria považuje ústavný súd aj

povahu prerokúvanej veci. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

15. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že spory o zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom vyplývajúce z uzavretej zmluvy o kontokorentnom úvere medzi bankami a fyzickými alebo právnickými osobami tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a nemožno ich po právnej ani skutkovej stránke hodnotiť ako zložité.

Uvedené konštatovanie sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na ústavnou sťažnosťou napadnuté konanie okresného súdu. V kontexte uvedeného ústavný súd zdôrazňuje, že samotný okresný súd právnu alebo skutkovú zložitost' veci nenamietal.

15.1 Správanie sťažovateľa ako účastníka súdneho konania je druhým kritériom pri posudzovaní, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti zistil, že sťažovateľ sa zúčastnil obidvoch relevantných pojednávaní, ktoré sa uskutočnili v roku 2000 a 2010. Na druhej strane sa však o svoju vec počas dlhodobej nečinnosti okresného súdu (od 2. októbra 2000 - prvé pojednávanie, až do 27. apríla 2010 - druhé pojednávanie, pozn.) riadne nezaujímal a tiež neskôr okresnému súdu neoznámil svoju adresu na preberanie zásielok (urobil tak až 24. februára 2016 telefonicky - č. 1. 134 súdneho spisu sp. zn. 32 Cb 406/1998, pozn.), teda svoje práva si účinne nestrážil (*vigilantibus iura*). Súčasne v čase nečinnosti okresného súdu nepodal ani sťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu.

V závere však sťažnostnej argumentácii sťažovateľa nemožno odoprieť, že jeho správanie podstatnejším spôsobom neprispelo k predĺženiu súdneho konania aj vzhľadom na postup okresného súdu a jeho značný podiel na celkovej dĺžke napadnutého konania v dôsledku jeho nečinnosti a bez vydania prvostupňového rozhodnutia vo veci samej.

15.2 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v súlade so svojou predchádzajúcou štandardnou judikatúrou predovšetkým konštatuje, že

z ústavnoprávneho hľadiska je neakceptovateľné, že predmetné konanie nebolo právoplatne skončené, hoci prebieha na okresnom súde od roku 1997.

Podľa názoru ústavného súdu konanie, ktoré trvá tak neobyčajne dlho, ako to bolo v danej veci, možno už len na základe jeho posúdenia ako celku považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru (obdobne napr. II. ÚS 3/09, III. ÚS 170/2010, III. ÚS 21/2014).

Okresný súd nekonal, ako to vyplýva z prehľadu procesných úkonov a zistení ústavného súdu, viac ako 12 rokov [od 9. februára 1998 - zaplatený súdny poplatok za odpor, až do 2. októbra 2000 - prvé pojednávanie, a potom od tejto doby až do druhého pojednávania, t. j. do 27. apríla 2010 (v tom čase urobil len jeden úkon – pripustil do konania zmenu na strane žalobcu 14. októbra 2008, pozn.)]. Napokon okresný súd taktiež nekonal vo veci samej ďalších 6 rokov (s výnimkou jednoduchých úkonov – napr. zisťovanie pobytu sťažovateľa od septembra 2012 s ročnými prestávkami, až do 3. februára 2016, keď zastavil konanie proti žalovaným v druhom a treťom rade, pozn.).

Táto celková doba trvania napadnutého konania sa však ešte reálne predĺži o niekoľko ďalších mesiacov, keďže okresný súd dosiaľ vo veci samej nevydal žiadne meritórne rozhodnutie.

16. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej k zbytočným prierahom v súdnom konaní nemusí dochádzať len nekonaním príslušného súdu, ale aj takou jeho činnosťou, ktorá nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníkov súdneho konania (strán sporu). Aj neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. IV. ÚS 164/03, IV. ÚS 121/04, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 380/08, I. ÚS 158/2010).

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti hodnotené v bode 15 až 15.2 ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (pozri bod 1 výroku rozhodnutia).

18. Keďže napadnuté konanie nebolo do času rozhodnutia ústavného súdu o sťažnosti právoplatne skončené, ústavný súd okresnému súdu prikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 406/1998 v ďalšom období postupoval bez zbytočných prietáhov tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

19. Keďže ústavný súd rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v sume 15 000 eur, poukazujúc najmä na dlhotrvajúcu právnu neistotu.

20. Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

21. Vzhľadom na žiadosť sťažovateľa (pozri body 3 a 18), hodnotenie jeho správania v tomto náleze (bod 15.1) a tiež aj iné okolnosti danej veci (nečinnosť okresného súdu, dosiahnuté výsledky a celkovú dĺžku konania hodnotenú v bode 15.2) ústavný súd rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia v sume 5 600 € (bod 3 výroku rozhodnutia).

22. Ústavný súd napokon podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním advokátkou Mgr. Marcelou Grancovou, Kováčska 229/28, Košice.

Sťažovateľ si uplatnil úhradu trov konania spolu v sume 454,74 €, a to za tri úkony po 143 eur + 3 x režijný paušál po 8,58 eur (prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti a vyjadrenie k stanovisku okresného súdu).

23. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania zistil, že uplatnená suma za dva úkony (príprava a prevzatie veci, spísanie ústavnej sťažnosti, pozn.) je totožná so sumou vypočítanou ústavným súdom podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto trovy právneho zastúpenia boli priznané v požadovanej sume (bod 4 výroku nálezu) za dva úkony právnej služby a 2 x režijný paušál, t. j. v sume 303,16 eur.

Za tretí úkon – vyjadrenie sťažovateľa z 21. novembra 2016 (bod 6), ústavný súd trovy konania nepriznal, pretože bol toho názoru, že sťažovateľ v ňom neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by prispeli k objasneniu veci.

24. Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa advokátky Mgr. Marcely Grancovej, Kováčska 229/28, Košice.

25. Ústavný súd nevyhovел v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie, ako i náhradu trov konania nad ústavným súdom priznanú sumu uvedenú v bodoch 3 a 4 výroku nálezu. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 5 výroku tohto nálezu.

26. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu (čl. 133 ústavy).

V Košiciach 30. novembra 2016